

Afscheid opa

Opa, veel mensen kennen jou natuurlijk als dé man van vrone, maar voor mij was je gewoon mijn allerliefste oop, een bijzondere man met een eigenzinnig karakter. Wat ben ik toch dankbaar dat ik zo lang heb mogen genieten van u.

Ik kan het dan ook nog herinneren als de dag van gisteren hoe vaak jij wel niet in je blote barst naar de oosterstraat kwam fietsen. Je kwam toen heel vaak op zondag eten en dan aten we speciaal stoofpeertjes, want daar was je zo gek op. Mam had het recept van oma Maartje gekregen, dus beter kon je ze niet krijgen natuurlijk. Wat zat je dan te genieten. Ook toen het fietsen steeds minder werd, kwamen de stoofperen jouw kant evengoed op. Of we pikte je op om gewoon te komen eten of de stoofperen nam ik dan gewoon mee naar jou toe als ik weer ff kwam teuten.

Ik kon namelijk zo genieten van mijn bezoeken aan jou, en kwam dan ook graag bij u langs met vaak een frikandelletje speciaal of een haring mee. Ik ging dan vaak 'nog even naar opa' en vervolgens kwam ik een paar uur later bij m'n vriendinnen aan 'het duurde toch ff wat langer meiden'. Want ook al was jij in heel veel het tegenovergestelde van wie ik ben, wij konden heel lang met elkaar zijn. Vaak wilde je alles van me weten. Had ik iets nieuws aan? Want ik zag er zo leuk uit vandaag. Of was ik al eens bij FC Utrecht geweest in galgenwaard? Had ik nog mensen uit St Pancras gesproken tijdens mn baantje in de zorg? En de laatste paar jaar ook; hoe gaat het met Molenaar? als Alex niet mee was dan. Maar vaak was ik er ook dat we maar weinig woorden nodig hadden, we zaten mooi een beetje te lachen, gekke bekken te trekken en mensen te kijken, en dan genoten we allebei enorm.

Want lieve oop, jij hield totaal niet van allerlei poespas en op een af andere manier is het met mij altijd poespas. Dan kwam ik weer langs met een nieuw idee of doel of iets waar ik mee zat en wat vond ik jouw nuchtere kijk dan altijd heerlijk om te horen, maar vooral ook te zien aan jou. Dan keek je me weer lachend aan, deed je je hand voor je ogen en begon je je hoofd te schudden, waar kwam ik nu toch weer mee. Soms moest je ook gewoon alleen maar lachen, want ja wat moet je dan ook met een kleindochter die van alles verteld over hoe ze zich voelt en waar ze zich druk om maakt, terwijl je zelf helemaal geen prater bent?

Ook gaven wij al zolang als ik me kan herinneren hand kusjes aan elkaar die bliezen we dan door de lucht naar elkaar. Dan ging ik weer en gaf ik allemaal hand kusjes aan je als ik bij de deur stond en jij gaf er minstens net zoveel terug aan mij. Vaak keek ik dan nog even achterom en jij ook en gaven we er nog een paar aan elkaar tot ik er echt vandoor ging. Dit kleine gebaar heeft voor mij altijd zoveel betekent lieve opa.

Verder gaf ik je regelmatig een kus of een aai over je bol. 'Au, denk om mijn krullen' kreeg ik dan weer te horen, maar stiekem vond je het altijd wel leuk. En mag ik je dan eindelijk uit je droom halen, je had toch echt geen krullen oop.

Daarnaast begreep je er geen snars van waarom ik graag zo vaak in het buitenland zit, maar wat was je altijd ontzettend trots op me als ik dan net terug was en langs jou ging om te vertellen over mijn avonturen. Iedereen moest weten wat ik had gedaan, maar vooral ook dat ik jouw kleindochter was natuurlijk.

Mijn eigenwijsheid is iets wat volgens mij wel heel erg overeenkomt met die van jou. Denk toch maar niet dat als wij een rondje aan het lopen waren en jij wilde naar rechts terug richting de koffie, dat we naar rechts gingen. Ik ging natuurlijk juist expres naar links dan. En zo hebben wij heel veel samen van Sint Pancras gezien...

Het is nu alleen niet meer 'nog even langs opa' en dat zal voor een grote leegte zorgen. Ik ga jou en je heerlijke lach zo ontzettend missen... maar het is goed zo opie het vlammetje was gewoon echt op na 91 jaar.

Wat heb ik toch veel herinneringen aan jou zeg oop en wat je in je hart bewaard raak je gelukkig nooit meer kwijt. En ik zal mijn herinneringen dan ook zeker blijven koesteren.

Ga maar lekker naar oma toe, na 21 jaar hebben jullie elkaar lang genoeg moeten missen. Geef je oma en mijn grote broer wel heel veel handkusjes van mij?